

Stk. 6. Inden anerkendelse efter stk. 1-3 skal den mand, som anerkender faderskabet, være gjort bekendt med retsvirkningerne af anerkendelsen og med, at han kan kræve sagen afgjort ved retten.

Stk. 7. Faderskab kan ikke inden barnets fødsel anerkendes efter stk. 2, nr. 2, og stk. 3.

Stk. 8. Justitsministeren kan bestemme, at en anerkendelse afgivet i udlandet skal ligestilles med en anerkendelse for statsamtet.

Kapitel 3

Faderskabssag ved retten

Sagens indbringelse

§ 15. Sag kan kun indbringes for retten af statsamtet.

Sagens behandling

§ 16. Moderen har pligt til at møde i retten og afgive forklaring om, hvem der er eller kan være barnets far. § 8, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 17. Retten inddrager de mænd, der er nævnt i § 9, samt andre mænd, der efter det oplyste kan være far til barnet. § 6, stk. 2, § 10 og § 12 finder tilsvarende anvendelse.

§ 18. Retten træffer bestemmelse om gennemførelse af retsgenetiske undersøgelser af sagens parter, hvis det kan have betydning for sagen. § 11, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Anerkendelse af faderskab

§ 19. Faderskab kan anerkendes over for retten. § 14, stk. 1-7, finder tilsvarende anvendelse.

Dom til faderskab

§ 20. En mand dømmes som far, hvis han efter udfaldet af retsgenetiske undersøgelser utvivlsomt er barnets far.

Stk. 2. I andre tilfælde dømmes en mand som far, hvis han har haft seksuelt forhold til moderen i den periode, hvor hun blev gravid, og der ikke foreligger omstændigheder, der gør det usandsynligt, at han er barnets far. Har moderen i den periode, hvor hun blev gravid, haft seksuelt forhold til andre mænd, er det endvidere en betingelse, at

- 1) ingen af disse efter udfaldet af retsgenetiske undersøgelser er barnets far, eller
- 2) det er overvejende sandsynligt, at ingen af disse er barnets far.

Stk. 3. Ved afgørelser efter stk. 2, 2. pkt., nr. 2, tillægges det betydning, om moderen har været gift med eller levet sammen med en af mændene i den periode, hvor hun blev gravid.

Kapitel 4

Genoptagelse

§ 21. Er faderskabet til et barn ikke registreret eller fastslået ved anerkendelse eller dom, genoptages sagen efter anmodning fra moderen eller hendes dødsbo, fra barnet eller dets værge eller dødsbo eller fra en mand, som har ret til at få prøvet, om han er barnets far, jf. § 6, stk. 1.

Stk. 2. Genoptagelse kan kun finde sted, hvis det antageliggøres, at en bestemt mand kan blive barnets far.

Stk. 3. Er barnet myndigt, kan sagen ikke genoptages mod dets vilje.

§ 22. Er faderskabet til et barn registreret eller fastslået ved anerkendelse eller dom, genoptages sagen, hvis moderen eller hendes dødsbo, barnet eller dets værge eller dødsbo og faderen eller hans dødsbo i enighed anmoder om det.

Stk. 2. Genoptagelse kan kun finde sted, hvis det sandsynliggøres, at en anden mand kan blive barnets far.

§ 23. Er der i forbindelse med registrering af faderskabet sket fejl, der kan have haft betydning for, hvem der er registreret som far, kan moderen eller hendes dødsbo, barnets værge eller dødsbo, den registrerede far eller hans dødsbo eller en mand, der på grund af fejlen ikke er blevet registreret som far til barnet, eller hans dødsbo inden tre år efter barnets fødsel forlange sagen genoptaget.

Stk. 2. Sag kan ikke rejses af faderen eller hans dødsbo, hvis han med kendskab til eller formodning om fejlen har anerkendt barnet ved at behandle det som sit. Sag kan heller ikke rejses af moderen eller hendes dødsbo, hvis hun med kendskab til eller formodning om fejlen har ladet faderen behandle barnet som hans.

Stk. 3. En sag skal genoptages efter anmodning fra en mand, som efter § 6, stk. 2, skal have meddelelse om barnets fødsel, hvis meddelelsen ikke er kommet frem til ham inden fem måneder efter fødslen. Anmodning skal fremsættes uden